

SANN NAKEN SANNING

Saga och Sanning

En gång för länge sedan, före min tid, före Din tid, före våra mor-
mödrars mödrars tid, fanns det - ej alls så lång härifrån - en liten stad
vid havet.

Det var torgdag i den lilla staden. Solen strålade från en klarblå him-
mel. På torget stod försäljare som ropade ut sina varor - där fanns
uppklädda män som tittade på kvinnor - kvinnor i sina finaste klän-
ningar som tittade på män - barn som lekte och sprang omkring -
gamlingar som satt på parkbänkar och pratade. Vilken fest det var !

Då kom någon gående från havet upp mot torget. När främlingen
kom närmare - så kunde man se att det var en man som var helt grön.
Håret föll ner till skulderna och lockarna såg ut som avlånga löv.
Han hade strålände klar grön blick. Men... - **han var helt naken !**
En naken grön man.

Kvinnorna skrek och höll för barnens ögon. Männen lotsade barn och
kvinnor från torget hemåt. Gamlingarna reste sig mödosamt och stul-
tade bort.

Försäljarna slog igen sina bodar. Snart var hela torget tömt och det
var dödstyst i den lilla staden. Alla höll sig inomhus bakom låsta dör-
rar. Den nakna mannen gick bedrövad med tunga steg ut ur staden -
in i den mörka oändliga skogen.

Tiden gick och så var det torgdag igen i den lilla staden vid havet. Det
var fullt av folk, skratt, blickar, lek och prat. Då kom någon gående
från havet upp mot torget. När främlingen kom närmare kunde man
se att det var en kvinna, insvept i en stor fotsid mantel. Manteln hade
dagens och nattens färger.

Där var mönster som såg ut som flammande eld och svallande hav -
som vinande vind och branta klippor. Och det var invävt i mantelns
tyg bilder av stjärnor och planeter.

Alla liksom drogs till kvinnan insvept i sin mantel. Hon satte sig ned vid fontänen - och barn, gamlingar, män och kvinnor - ja alla satte sig runt henne i en stor ring - och lyssnade till orden som strömmade ur hennes mun.

När solen gick ned reste sig kvinnan upp och tog farväl. Men de ville inte släppa henne, barnen höll i hennes mantelfäll för att hålla henne kvar. Men hon lösgjorde sig - tog farväl och vandrade ut ur staden. Från torget hördes liksom en stor suck.

Kvinnan vandrade in i den mörka oändliga skogen. Där väntade den nakna mannen. Med oändlig sorg frågade han kvinnan varför ALLA lyssnade till henne - när INGEN ens vill titta åt honom.

*Jag heter **Saga** - sa kvinnan - och alla lyssnar till mig - även när jag berättar historier som bara är strunt. Vad heter Du ?*

Sanning - sa den nakne mannen.

Kvinnan skrattade till - tog av sig sin stora vida mantel - rev den mitt itu och lade den ena halvan över mannens axel.

*- Min vän - från och med nu ska Du vandra ut i världen - klädd i **sa-gans** mantel. Du kommer att märka att människor kommer att dras till Dig - och de kommer att vilja lyssna till Dig. För vet Du - **nästan INGEN mäktar med den nakna sanningen.***

<http://www.youtube.com/watch?v=OvE7WWuJp-U&feature=>

(Versionen är från Georgiana Keable, Norge)

Detta dokument har jag länkat in på min blogg här

<http://josefboberg.wordpress.com/2007/12/07/basbehov-som-levande-medmanniskor-i-kott/#comment-1717>

och här <http://josefboberg.wordpress.com/2008/05/06/intelligens-bl-a-humor>

Ha det BÄTTRE och BÄTTRE !

<http://josefboberg.files.wordpress.com/2013/03/kompis2.pdf>

önskar Josef Boberg

<http://josefboberg.files.wordpress.com/2013/03/kacc88r-lek-till-vardag-fest.pps>